

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelæ Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

Cap. VIII. De mari Parthenio, seu sinu Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

Torrens Cisson appellatur. Cap. autem 14. Cypro admouetur ab Occidente. Strabo tamen ab urbe Iesso ad Orthosiam deducit.

P H O E N I C I V M excipit Syriacum, & Phoenicetum à Plinio vocatur. Παρεχλίας Φοινίκης Strabo lib. 16. & ab urbe Orthosia, Pelusium usque promouet. Huc quoque pertinent quæ diximus de S I D O - N I O Dionysij in Iſico, quod usque ad Casium montem Ægypti promouet, & Phario mari connectit.

I O N I V M hic constituit Eustathius in Dionysium à Gaza Ægyptum usque; propterea quod quidam Gazam /enem vocent; idemq; in eâ urbe statua Ius seu Lunæ colebatur sub formâ bouis: *Ia γρῳ ή Σελίνη τῷ Αργείω σιδηρεπτοῦ.*

Æ G Y P T I V M Dionysio, & Poëtis Mare PHARIVM, à Pharo insulâ Alexandriae Ægypti adiacente, diuersos à diuersis terminos accepit. Nam iuxta Ptolemæum attingit Cyprum. Apud Strabonem Ægeo copulatur. Ab Oriente extenditur ab Eustathio ad Sinum Iſicum: Ptolemæus Corœ Fl. hoc coercet; Dionysius à Casio Monte ad Sirbonidem paludem extendit. Ab Occidente denique apud Ptolemæum ad Axillam villam promouet; ab aliis ad Catabatum, ab aliis Ægypto tantum coextenditur.

C A P V T VIII.

De Mari Libyco.

M A R E quod Africam alluit à Septentrione Libycum dicitur; quia Græcis Africa Libya est. Ita protensum mare ab Ægypto ad fretum Gaditanum LIBYCVM vocant Mela, Plinius, Strabo, in quo Libycum propriè dictum, Africanum; itemque partes Sardoi & Iberici reperimus.

LIBYCVM propriè dictum, limitem habet ab Oriente Ægyptum, & apud Ptolemæum lib. 4. cap. 3. extenditur ab Axillâ villâ ad intimam Syrtim Maiorem, hoc est, Phileni villam (aliis aras) ultra quam Ptolemæus Mare Libycum non promouet. Apud eundem lib. 3. cap. 17. ad rete australia propagatur: itaque ad Peloponnesum non excurrit, sed restringitur lineâ à Pachyno Pro. ad Cornu Arietis Cretæ deductâ: quandoquidem diserte afferit lib. 3. cap. 17. Peloponnesum à meridie Adriatico perfundi.

AFRICANVM Ptolemæo, Melæ Africum à villa Phileni, in-

timoque Syrtis Maioris Sinn ad Fluuij Ampsage ostia protenditur, & inde ad sicilam Sardiniamque procurrit iuxta descriptiones Ptolemæi. De Sardinia afferit idem Mela. Quidam tamen Dionysium credunt Siculum mare ad Syrites usque promouisse; sed hi verba Dionysij non satis intellexerunt.

Ptolemæus autem lib. 4. cap. 3. illud mare Africanum in tres partes seu Sinus diuidit, Syrtim Maiorem, Syrtim Minorem, & Sinnum Numidicum: Maiorem coercet Phœnici, & Macomaco villis: hinc ad Tænam urbem Minorem describit: reliquum tribuit Sinni Numidico, quem & promouet cap. 3. In Mauritaniam Cæsariensem ad Audum Fl. vel potius Promontorium.

De S ARDOO, & I BERICO, quorum partes saltem Libyco adscribunt Mela, & Plinius, satis egimus cap. 4. huius libri.

C A P V T IX.

De Ponto Euxino.

HOc Mare perillustre ob fabulosas expeditiones, ideoque Herodotus in Melpomene hoc αἴσιοντο, & θαυματοτον appellat. De quo sex expendemus.

§. 1. *De nomine huius Maris.*

OMITTA M h̄c multa μερηγαι quæ tibi suggeret Struchius in Periplum Attiani. Dictum est hoc mare.

Primum PONTVS κατ' ιχθυον, ut ait Strabo lib. 1. Quia in eum quicunque nauigarent periti habebantur Nautæ. Dicere autem cum Bocatio libro de Fluminibus, & Maribus, sic appellatum esse quasi Pontem, quod hyeme concrescens pedibus euntium teratur; vel à Potu quod dulcescat aquis Fluminum influentibus, Grammaticorum more nugari est.

Secundum EVXINVS: vel ex Antiphraſi, ut ait lib. 22. Ammianus Marcel. quasi Ironice εὐξενος, vel εὔξενος, vnde Ouidius,

Dicitus ab antiquis Axenus ille fuit.

Et εὐξενος, quia Tauri eius accolæ Diana Orchilochæ Hostiles huc delatos immolabant, & in eorum Craniis bibeant; vel sine villa Antiphraſi ob alios mores illatos ab Ionibus, ut vult Strabo lib. 7.